

спільної діяльності, й лише тоді, відповідно, добирати методи роботи. Вважається, якщо група погано справляється зі спільною роботою, то в цьому винен керівник, бо він не підготував людей до неї. На думку А.Воедило, ефективність спільної діяльності підрозділів організації залежить від стилю управління їх керівника. А релевантними засобами формування стилю керівника виступають соціально-психологічний і рефлексивно-емоційний тренінги. Дослідник В. Крижко наголошує, що поєднання в одній особі офіційного керівника та неофіційного лідера підвищує продуктивність спільної праці до 30%.

Взаємодія у спільній діяльності проявляється передусім у формі її організації, тобто спільних діях, спрямованих на загальний предмет праці. Водночас у процесі взаємодії відбуваються взаємні впливи учасників спільної діяльності.

Спільна діяльність стала критично важливим елементом діяльності сучасної організації. Етапи успішної організації спільної діяльності можна схематично зобразити наступним чином:

- 1) розробка чітких стратегій, заснованих на актуальних вимогах організації;
- 2) вибір архітектури системи для організації спільної роботи, здатної розвиватися в залежності від зміни потреб компанії (значення архітектури заключається в створенні уніфікованого рішення, що об'єднує критично важливі системи і процеси в рамках гнучкої платформи;
- 3) аналіз і розуміння культурних аспектів і бізнес процесів, здатних вплинути на впровадження нових рішень;
- 4) формалізація підходів до управління.

Групова згуртованість і взаєморозуміння досягаються активними методами навчання, включаючи рольові ігри, індивідуальне управлінське консультування і тривалі соціально-психологічні тренінги. Обов'язковою умовою формування згуртованої команди є наявність у самого керівника лідерських якостей і організаторських здібностей, а також його повноцінна участь у тренінгах компетентного спілкування на однаковому рівні з іншими членами команди.

Список використаних джерел

1. Воедило А. Психологічні особливості формування ефективного стилю управління в начальників навчальних прикордонних підрозділів 2006 р. : автореф. дис... канд. психол. наук: 19.00.09 / А. Воедило; Нац. акад. Держ. прикордон. служби України ім. Б.Хмельницького. – Хмельниц., 2006. – 20 с.

Величко С.В.

ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ АНАЛІЗУ ТА РИЗИКІВ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ МИТНОГО ОГЛЯДУ ТОВАРІВ ТА ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

У 2008 році Україна стала повноправним членом Світової організації торгівлі (далі – СОТ). Відповідно до п. 4 статті 7 Угоди про спрощення процедур торгівлі має запроваджувати або дотримуватися системи управління ризиками у сфері митного контролю. А також має сформувати систему управління ризиками на

оцінці ризиків за допомогою відповідних критеріїв вибіркості на основі Гармонізованої системи кодування, характеру та опису товарів, країни походження товарів, країни відправлення товарів, вартість товарів, дані щодо дотримання торговцями зобов'язань та виду транспортування.

Відповідно до ч. 2 статті 338 МКУ, за результатами застосування системи управління ризиками огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення може бути ідентифікаційним - без розкриття пакувальних місць і без обстеження транспортного засобу, частковим - з розкриттям до 20 відсотків пакувальних місць і вибіркостим обстеженням транспортного засобу та повним - з розкриттям до 100 відсотків пакувальних місць та поглибленим обстеженням транспортного засобу.

Відповідно до Розділу IV Наказу Мінфіну від 31.07.2015 № 684 «Про затвердження Порядку здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками для визначення форм та обсягів митного контролю» та Листа Департаменту організації протидії митним правопорушенням ДФСУ від 06.06.2017 № 14461/7/99-99-20-03-02-17 "Щодо направлення актуалізованого переліку індикаторів ризику", під час виконання митних формальностей використовуються критерії індикаторів ризиків.

Перелік містить перелік індикаторів ризиків, бали та додаткові пояснення. Порядок роботи з індикаторами ризиками наступний: під час подачі МД та здійсненні митного контролю посадова особа, яка прийняла МД, повинна застосовувати форми митного контролю, затверджені статтею 336 МКУ. Використовуючи форму митного контролю Перевірка документів та відомостей, які подаються органам доходів і зборів під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, яка затверджена статтею 337 МКУ посадова особа використовує наступні способи контролю: візуально, із застосуванням інформаційних технологій (шляхом проведення формато-логічного контролю, контролю співставлення, контролю із застосуванням системи управління ризиками). У разі якщо посадова особа виявляє невідповідності, неточні дані, відсутність відміток, пошкодження документів, тощо то використовується індикатори ризиків, які зазначені и вище зазначеному Листі шляхом співставлення тим невідповідностям які були виявлені тим, що містяться у переліку. Кожний індикатор ризиків має свій бал від 10 до 30 балів.

Наприклад, під час митного контролю посадова особа виявила що у рахунку-фактурі не вказані умови поставки та/або банківські реквізити, що відповідає індикатору ризику № 1.1.23 та дорівнює 10 балів та печатка компанії, проставлена на документі (-ах), відрізняється за розміром, формою чи змістом, що відповідає індикатору ризику № 1.1.14 та дорівнює 20 балам. Кількість балів дорівнює 30, та відповідно до Листа 30 балів і більше (високий ступінь ризику) – можливе проведення митного огляду та інших митних формальностей, направлених на недопущення порушень законодавства України з питань державної митної справи. Ініціюється проведення митного огляду керівником структурного підрозділу шляхом проставлення в АСМО "Інспектор" мотивованого письмового рішення «Доручаю проведення митного огляду (вказуються обсяг процедур, які необхідно провести) з розкриттям до 20 відсотків пакувальних місць і вибіркостим

обстеженням транспортного засобу, з метою перевірки відповідності кількості та опису товарів і транспортних засобів даним, зазначеним у митній декларації із застосуванням цифрової фотофіксації. Час проставлення рішення та посада та ПІБ, особи, яка прийняла таке рішення» та в обґрунтуванні вказується кількість балів, які були виявлені під час проведення митного контролю, номер пункту індикатора та опис виявлених невідповідностей.

Список використаних джерел

1. Митний кодекс України: закон від 13.03.2012 № 4495-VI. Режим доступу: www.rada.gov.ua. – Назва з екрану.
2. Протокол про внесення змін до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі. – Режим доступу: www.rada.gov.ua. – Назва з екрану.
3. Про затвердження Порядку здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками для визначення форм та обсягів митного контролю : наказ Мінфіну від 31.07.2015 № 684. – Режим доступу: www.rada.gov.ua. – Назва з екрану.
4. Щодо направлення актуалізованого переліку індикаторів ризику : лист ДФСУ від 06.06.2017 № 14461/99-99-20-03-02-17. – Режим доступу: www.rada.gov.ua. – Назва з екрану.

Виноградова Н.Л., Герасько В.П.

ЕТИЗАЦІЯ ТА ГУМАНІЗАЦІЯ ПОВЕДІНКИ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ ЯК РЕЗУЛЬТАТ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО ПРОСТОРУ СУЧАСНОСТІ

У сучасному світі проблеми етики публічної служби набувають особливої ваги, по-перше, через зміни, що відбуваються власне в самій системі державного управління, які обумовлені широким розповсюдженням парадигми «надання службовцями послуг», запровадженням «приятної адміністрації», «держави добробуту» тощо. А по-друге, глобальні процеси демократизації, суспільного економічного, соціального, технологічного розвитку змінили взаємовідносини «держава – людина», змінили сприйняття людиною своїх прав та свобод, місця та ролі людини в системі публічного управління. В Україні особливий вплив на етичні засади державно-управлінської діяльності справили події Революції гідності, під час якої люди усвідомили себе як громадянське суспільство, яке готове не лише до захисту своїх прав, свобод, цінностей але й до відповідальності за суспільний – цивілізаційний вибір: гуманістичних ідеалів, цілей, шляхів розвитку.

При цьому необхідно відзначити, що етика публічної служби, з одного боку, об'єднує в собі універсальні правила, які застосовуються у всьому цивілізованому світі, а з іншого, – безумовно віддзеркалює соціальну структуру певного суспільства на конкретно-історичному етапі розвитку.